

РЕШЕНИЕ

№ 7091

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 24.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7317** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 84 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба от „Черноморско злато“ АД, депозирана чрез адв. П. и адв. Л. срещу Решение № РС-76-1/ 01. 06. 2022 г. на Председателя на Патентното ведомство, с което е оставена без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2021/161913-8/ 29. 12. 2021 г. от „Черноморско злато“ АД, [населено място], срещу Решение от 28. 10. 2021 г. за пълен отказ регистрацията на марка с вх. № 161913 „ВО ИМЯ Х. С. Б.“, комбинирана.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение, като се твърди, че същото е издадено в нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания административен акт.

Ответникът - председателят на Патентно ведомство, чрез своя процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по заявление на „Черноморско злато“ АД за регистриране на марка с вх. № 161913 „ВО ИМЯ Х. С. Б.“, комбинирана,

заявена на 02. 03. 2021 г. за стоки и услуги от класове 33 и 35 на МКСУ.

С Решение от 28. 10. 2021 г. на основание чл. 47, ал. 3 във вр. с чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО държавен експерт при Патентното ведомство е постановил пълен отказ за регистрация на марка вх. № 161913 „ВО ИМЯ Х. С. Б.“, комбинирана за всички стоки и услуги от класове 33 и 35 от МКСУ, за които е заявена. Прието е, че словосъчетанието „ВО ИМЯ Х. С. Б.“ и изображението на И. Х. са символи на вярата, поради което не бива да се монополизират и използват в търговската дейност. Направен е извод, че свързването на най-свещената личност И. Х. с търговски интереси ще доведе до неодобрение у християните, гняв и обида и дори ще бъде възприето като оскверняване на чистата вяра.

Посоченото решение е обжалвано от оспорващото дружество с жалба, с вх. № ВГ/Н/20216161913-8/ 29. 12. 2021 г. от „Черноморско злато“ АД, [населено място].

Въз основа на депозирана жалба срещу Решението от 28. 10. 2021 г., председателят на Патентното ведомство е определил състав по спорове, който се е произнесъл със становище, че жалбата е неоснователна.

С оспорваното Решение № РС-76-1/ 01. 06. 2022 г. на Председателя на Патентното ведомство е оставена без уважение жалба с вх. № ВГ/Н/2021/161913-8/ 29. 12. 2021 г. от „Черноморско злато“ АД, [населено място], срещу Решение от 28. 10. 2021 г. за пълен отказ регистрацията на марка с вх. № 161913 „ВО ИМЯ Х. С. Б.“, комбинирана. За да постанови този резултат административният орган е приел, че в конкретния случай е налице хипотезата на чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО, като е направил извод, че заявената марка влиза в противоречие с добрите нрави, тъй като монополизирането на свещеното за всички християни словосъчетание „ВО ИМЯ Х. С. Б.“ с цел извличане на търговска изгода противоречи на добрите нрави и силно би накърнило религиозните чувства на вярващите.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е депозирана от лице, което има правен интерес от оспорването на акта и в законоустановения двумесечен срок за обжалване, посочен в разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗМГО.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган - председателя на Патентното ведомство, съгласно чл. 75 от ЗМГО. Постановен е в изискуемата писмена форма и притежава всички реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Решението съдържа фактическите и правни изводи на органа, мотиви за достигане до крайния извод, които са проверими от съда, спазени са и останалите формални изисквания към съдържанието на индивидуалните административни актове. При постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна.

Не се споделят твърденията в жалбата, че административният орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като в противоречие с чл. 35 от АПК не е обсъдил всички възражения на заинтересованите страни. Председателят на Патентното ведомство е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая и е обсъдил и възраженията на оспорващото дружество.

Относно твърдението за материална незаконосъобразност на оспорвания административен акт, съдът съобрази следното:

Съгласно легалното определение в чл. 9, ал. 1 от ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. В чл. 11, ал. 1 от ЗМГО при изрично и изчерпателно изброяване са установени абсолютни основания за отказ за регистрация на марка. Така в т. 6 е предвидено, че не се регистрира марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави. В приложното ѝ поле попадат различни видове знаци, съдържащи елементи, които могат да предизвикат усещане у потребителите, че са нарушени основни обществени правила и морални принципи. Анализът се извършва от гледна точка на средния потребител, за който се предполага, че е сравнително добре информиран, умерено наблюдателен и внимателен при избора си на покупка. Безсъмнено от значение е и територията, за която се търси закрила на марката, тъй като даден знак може да бъде възприет по различен начин съобразно народопсихологията, историята и чувствителността на населението в съответната страна към определени елементи и символи. Преценката се свежда до това дали предоставянето на изключително право на дадения знак отговаря на законовите цели за регистрацията му като марка и съответства ли на очакванията на обществото срещането на такива знаци с монополна зарила.

Гореизложеното сочи, че основната цел на чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО е да се предотврати предоставянето на изключително право върху марка, която подкопава основите на законността и морала. Ето защо при преценката за наличието на основания за прилагането ѝ трябва да се постигне баланс между правото на всеки да използва думи, изрази или изображения като означение на предлаганите от него стоки и услуги и правото на потребителите и другите стопански субекти да не бъдат засягани техните морални ценности, чувства, интереси и установен правов ред.

Словосъчетанието „ВО ИМЯ Х. С. Б.“ обикновено се изрича при молитва. Молитвата представлява обредно обръщение на вярващите към Б. и е израз на желанието на вярващите да постигнат общуване с Него. Тя е сред основните практики на православното християнство.

В случая марката съдържа словните елементи „ВО ИМЯ Х. С.“ и „Б.“, представени с графични елементи около образ, наподобяващ иконографско изображение на И. Х.. Позиционирани непосредствено около образа, словните елементи затвърждават внушението, че посоченото изображение пресъздава Б. син. Тези елементи в марката, които по своята същност са символи на християнската вяра, провокират религиозната сензитивност на потребителите, като подбуждат вътрешния стремеж на християните да са близо до своя Б.. Тяхното монополизирание за търговски цели е крайно неприемливо, тъй като би създавало негативното усещане за използване на святата християнската вяра за търговски цели.

Съгласно Методическите указания за прилагане на чл. 11 от ЗМГО, утвърдени от Председателя на Патентно ведомство, като отделна категория знаци, попадат знаци, състоящи се от или съдържащи противодържавни или расистки текстове или лозунги, религиозни символи, емблеми на забранени от закона политически партии, както и съдържащи или състоящи се предимно от образни или словни елементи с неподходящо за широката публика съдържание, с вулгарен характер или пропагандиращи насилие и расова или социална нетърпимост и други.

Словосъчетанието „ВО ИМЯ Х. С. Б.“ и значимостта на образа на Б. син И. Х. са фундаментални за всички християни, като правилно в оспорвания акт е отхвърлено като неоснователно твърдението на оспорващото дружество, че изображението му не би било разпознаваемо от обикновения, среден потребител. В тази връзка, обозначаването на стоки и услуги с основополагаща религиозна фигура, притежаваща изключителна значимост за вярващите, създава отрицателно въздействие, което безпрепятствено преминава границата на търпимостта и толерантността.

Ето защо съдът споделя извода на административния орган, че монополизирането на свещеното за всички християни словосъчетание и образ с цел извличане на търговска изгода противоречи на добрите нрави и силно би накърнило религиозните чувства на вярващите.

В тази връзка неоснователно е твърдението в жалбата, че нито един от въпросните елементи в заявената марка не е представен по богохулен начин. Според настоящия съдебен състав в случая богохулството се изразява не в иронизиране на някой от християнските символи, а в липсата на уважение към християнските ценности, което е изразено чрез нарушаването на третата от Десетте Божии заповеди – споменаването напразно на Б. име, а това означава – без внимание, дълбок духовен замисъл и вътрешен трепет. Третата Б. заповед напътства християните, че следва да произнасят Б. име рядко, по възможност само в молитва и винаги с огромно благоговение, защото то е най-святото име.

Фактът, че част от заявените в клас 33 на МКСУ стоки – вино, се свързват с И. Х. и религиозните ритуали е ирелевантен в случая, тъй като тази връзка и използване са в контекста на самата религия, а не в търговията. Използването на името и образа на духовна личност като тази на Б. син с търговски цели би било възприето крайно негативно от вярващите християни, защото използването на името на И. по този начин ще бъде „напразно“ и значимостта му ще бъде поругана от търговски интереси и облаги.

По отношение на услугите от клас 35 на МКСУ следва да бъде отбелязано, че същите са насочени не само към реклама на стоката „вино“, а са заявени посредством общи категории и могат да бъдат извършвани във връзка с всякакви видове стоки, включително такива, които са в разрез с християнската религия, морала на миряните и разбиранията на църквата. За дълбоко вярващите свързването на основни догми с печеленото на пари и финансова изгода неизбежно ще причини обида и ще бъде възприето като оскверняване на християнството.

Християнството е най-разпространената религия в нашата страна, която изповядва мнозинството от населението, като съгласно статистическите данни повече от 80 % от населението са източно-православни християни. В чл. 13, ал. 3 от Конституцията на Република Б. е записано че традиционна религия в страната е източноправославното вероизповедание. Поради това напълно неоснователни са доводите в жалбата, че средните потребители не биха възприели знака като смущаващ и обиден. Твърдението, че дълбоко вярващите християни в Б. представляват незначителна част от обществото, не са подкрепени с каквито и да било доказателства, като следва да се отбележи, че дълбоката вяра е израз на вътрешно усещане, което не винаги се демонстрира публично. Именно поради това съдът не споделя мнението на оспорващото дружество, че българските потребители, онези с нормална чувствителност, не биха възприели по някакъв негативен начин използваните в марката елементи.

Поради това правилен е изводът на административния орган, че заявеният знак влиза в противоречие с добрите нрави и е налице основание за прилагане на абсолютната забрана за регистрация на марка с вх. № 161913 „ВО ИМЯ Х. С. Б.“, комбинирана, за всички заявени стоки и услуги, съгласно чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗМГО.

Що се отнася до цитираните други регистрирани марки, съдържащи подобни словни елементи /„Д.: Живот и здраве“, „Богоугодно вино“, „Б. Кагор“/ следва да бъде отбелязано, че тези производства са неотнормими по отношение на законосъобразността на обжалваното решение. В тази връзка неотнормими са и представените по делото доказателства, включително и показанията на свидетеля Р. Д., от които се установява разпространение и продажба на стоки с регистрирана марка „Б. Кагор“.

Преценката за прилагане на забраните за регистрация налага задълбочено изследване на всеки случай поотделно съобразно специфичните за него факти и обстоятелства. При наличието на съмнения относно съответствието на дадена марка с изискванията на чл. 11 от ЗМГО са налице законови възможности за извършване на повторна проверка както преди регистрацията на марката /чл. 51, чл. 63, чл. 75, ал. 2 и ал. 9 от ЗМГО/, така и след регистрацията /чл. 36, ал. 1 от ЗМГО/. Законодателят е предвидил вероятността да се допусне пропуск при експертната по същество, който може да бъде преодоляван чрез повторно изследване за спазване на абсолютните забрани за регистрация. Ето защо правилни са аргументите на ответника, че наличието на други сходни марки не налага и не задължава органа да предостави закрила за марка, за която след дължимия първоначален анализ е установено, че не отговаря на абсолютните основания за регистрация.

Съдът изцяло споделя извода на административния орган, че следването на еднозначна практика както на национално, така и на европейско ниво е принцип, който следва се съблюдава от компетентните административни органи, но от първостепенно значение при вземането на решения е да се извърши правилно прилагане на законите разпоредби съобразно спецификите на конкретния случай. Проверката за законосъобразност на обжалваното решение се състои в това да се прецени дали процесната марка противоречи на абсолютните основания, посочени в решението, а не дали е в противоречие с други решения по заявени или регистрирани марки.

Предвид изложеното оспореното решение е постановено при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата против него следва бъде отхвърлена.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като при определяне на размера на възнаграждението съдът съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Черноморско злато“ АД срещу Решение № РС-76-1/ 01. 06.

2022 г. на Председателя на Патентното ведомство.

ОСЪЖДА „Черноморско злато“ АД да заплати на Патентното ведомство направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: